

ת"פ 18805/11/21 - מדינת ישראל ע"י נגד אמיר אבו רקייק, באשור אבו רקייק

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 18805-11-21 מדינת ישראל נ' אבו רקייק(עציר)
ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט טל לחיאני שהם המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ערן צרויה
נגד		
הנאשמים		1. אמיר אבו רקייק (עציר) באמצעות ב"כ עו"ד רן אבינועם 2. באשור אבו רקייק (עציר) באמצעות ב"כ עו"ד אייל אביטל

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן בביצוע עבירת הצתה, עבירה לפי סעיף 448(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ועבירת שינוי זהות של רכב, עבירה לפי סעיף 413ט לחוק העונשין.

נאשם 1 הורשע בנוסף בביצוע עבירת גניבת רכב, עבירה לפי סעיף 413ב(א) לחוק העונשין, בעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א)(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"), וכן בנהיגה ללא רישיון תקף, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה").

נאשם 2 הורשע בנוסף בביצוע עבירת תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, וכן בביצוע עבירת אי ציות לתמרור, עבירה לפי סעיף 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה"), וב-2 עבירות של נהיגה ללא רישיון תקף, עבירות לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.

מכתב האישום המתוקן עולה כי נאשם 1 הוא אחיינו של נאשם 2. כמו כן, בתאריכים הרלוונטיים לכתב האישום נאשם 1 מעולם לא הוציא רישיון נהיגה ונאשם 2 לא החזיק רישיון נהיגה תקף.

עוד צוין כי רכב מסוג יונדאי מ.ר. 73-576-88 (להלן: "רכב היונדאי") שייך לווליד זיאדנה (להלן: "ווליד") ורשום על שמו.

ביום 16/10/21 בשעה 03:30 או בסמוך לכך, הגיע ווליד עם רכב היונדאי למאפיית "הפרדוס" (להלן: "המאפייה")

בעיר רהט, החנה את הרכב מולה, וירד למאפיה כאשר מפתח הרכב נשאר בתוכו. במקביל למתואר, הגיערכבמסוגהונדה סיוויק(להלן: "רכב ההונדה") כאשרבתוכו נאשם 1 ואחר שזהותו לא ידועה. נאשם 1 ירד מרכב ההונדה, גנב את רכב היונדאי ונהג בו לכיוון תל שבע. בהמשך, נאשם 1 אסף את נאשם 2 ברכביונדאי בתל שבע, ובשלבשאינוידועבמדויק למאשימה - החליפהנאשמיםאתלוחיותהזיהוישלרכביונדאי, וזאתבמטרה להקשותעלזיהויהרכב.

בהמשך למתואר, בשעה 05:05 או בסמוך לכך, יצאו הנאשמיםמתלשבע לכיווןבאר שבע, כאשר נאשם 2 נהג ברכב היונדאי ונאשם 1 ישב לידו. הנאשמים אספו בדרך את נאיף אבו רקייק (להלן: "נאיף"), אשרישבבמושבבאחורי. משהגיעו הנאשמים ונאיף לרחבת אחיזה 12 בבאר שבע, ירד נאשם 1 מרכב היונדאי, ניגש לרכב טויוטה מ.ר. 71-143-79 השייך לד"ר, שחנה בחניה, שבר את החלון שבצד הנהג באמצעות מברג, ולאחר מכן מסר נאשם 2 לנאשם 1 מצית וביקש ממנו להצית את רכב הטויוטה. בהמשך לאמור, נאשם 1 ניגש בשנית לרכב ושילח בו אש באזור של מושב הנהג.

כתוצאה מהמתואר התלקח הרכב, נשרף כליל, ונגרם ליד נזק כספי בסך של 49,802 ₪.

לאחר המתואר המשיכו הנאשמים ונאיף בנסיעה ברכב היונדאי לרחוב אברהם אבינו, שם פגשו בניידת משטרה שהוזעקה למקום בעקבות דיווח על שבירת החלון של רכב הטויוטה. נאשם 1, אשר זיהה את המשטרה אמר לנאשם 2: "זה הבילוש תברח", והנאשמים החלו במנוסה, תוך כדי שנאיף צועק לנאשם 2 שיריד אותו מהרכב. הנאשמים המשיכו בנסיעה בעיר, תוך שחצו רמזור אדום, ובהגיעם לרחוב כפר ורדים בבאר שבע - הסתובב נאשם 2 לכיוונו של נאיף והכה אותו במכת אגרוף בתגובה לכך שלאורך כל הנסיעה ביקש לרדת מהרכב. במקביל למתואר, איבד נאשם 2 שליטה על רכב היונדאי עד שהרכב התהפך על גוו.

בהמשך לאמור, נמלטו הנאשמים מהמקום ואילו נאיף עמד בקרבת רכב היונדאי.

נאשם 2 נעצר ביום 22/10/21 על ידי המשטרה כשהוא נוהג ברכב מסוג סיאט לאון מ.ר. 236-40-501.

נאשם 1 נעצר ביום 26/10/21 על ידי המשטרה כשהוא מחזיק בסם מסוכן מסוג קוקאין שלא לצריכה עצמית, במשקל של 0.3405 גרם.

הסדר הטיעון

2. ביום 21/06/22 הוצג הסדר במסגרתו, כאמור, הודו הנאשמים בכתב האישום המתוקן, והוסכם כי הצדדים יעתרו במשותף להטיל על נאשם 1 - 36 חודשי מאסר בפועל, ועל נאשם 2 - 24 חודשי מאסר בפועל, וזאת במצטבר לכל מאסר אחר ובניכוי ימי מעצרם.

באשר ליתר רכיבי הענישה הוסכם בין הצדדים כי יטענו באופן חופשי, תוך הגבלת עתירת המדינה בנוגע לאופן הפעלת המאסרים המותנים שתלויים כנגד הנאשמים.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה נימק ההסדר בהיותו מאזן נכונה בין קשיים ראייתיים אל מול חומרת המעשים, ועל כן עתר לאמצו.

כמו כן, עתר להטיל על הנאשמים רכיבי ענישה נוספים בדמות מאסרים מותנים מיום שחרורם ממאסר, קנס ופיצוי הולם לנפגעי העבירות - ע"ת 2, וע"ת 38 ו-39, וזאת נוכח הנזק המשמעותי אשר נגרם להם, הן הכלכלי והן הנפשי.

עוד עתר להטיל על הנאשמים פסילת רישיון למשך שנים, נוכח העובדה שנאשם 1 ביצע את עבירת הנהיגה ללא רישיון על אף מאסר מותנה שעמד כנגדו, ונאשם 2 ביצע את עבירת הנהיגה ללא רישיון תוך שהוא נוהג נהיגה פרועה, כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, וכן עתר להטיל עליהם פסילת רישיון מותנית.

באשר לשני המאסרים המותנים אשר תלויים ועומדים כנגד **נאשם 1**, שהוטלו עליו במסגרת **ת"פ 46913-08-19** - מאסר מותנה למשך 12 חודשים שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג פשע, ומאסר מותנה למשך 6 חודשים שלא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת נהיגה ללא רישיון בנסיבות בלתי מורשה - עתרה המאשימה להפעילם במצטבר, אך באופן חלקי, כך שבגין הראשון יתווספו 9 חודשים בלבד, ובגין השני יתווספו 4 חודשים בלבד - ובסך הכל בגין שניהם יתווספו לתקופת מאסרו 13 חודשים.

באשר ל**נאשם 2** עתרה המאשימה כי מתוך 6 חודשי המאסר המותנה אשר הוטלו עליו במסגרת **ת"פ 57665-05-19**, שלא יעבור במשך 3 שנים כל עבירת רכוש למעט החזקת נכס החשוד כגנוב- 4 יופעלו במצטבר, וזאת מאחר ובהתאם לפסיקה עבירת ההצתה, כמו גם עבירת שינוי זהות של רכב, מפעילות תנאי של עבירת רכוש.

ב"כ המאשימה עתר שלא להקל בעניין זה מעבר לנטען, והפנה לפסיקה לפיה ככלל על בית המשפט להפעיל מאסרים מותנים במצטבר אלא אם כן קיים חריג המצדיק סטייה מהכלל, כשלטענתו אין סיבה לחרוג מעבר למפורט. כמו כן, עתר כי העונשים אשר יוטלו על הנאשמים יוטלו במצטבר לכל עונש אחר ככל שמי מהנאשמים מרצה עונש מאסר כעת.

4. בא כוח **נאשם 1** טען כי עונש המאסר הממושך עליו הסכימו הצדדים מאוזן ואף חמור ביחס לנסיבות ביצוע העבירות, ומשכך אין להטיל על הנאשם אף ענישה נלווית כה חמורה כפי שעותר ב"כ המאשימה.

באשר למאסרים המותנים טען כי יש להפעילם בחופף, ולחילופין לחפוף את המאסרים המותנים זה לזה ולהורות כי מחצית מתשעת החודשים הללו יופעלו בחופף למאסר בפועל וחציים במצטבר. לחילופי חילופין - עתר כי 13 החודשים אליהם עותרת המאשימה יופעלו מחציתם בחופף ומחציתם במצטבר.

לטענת ב"כ נאשם 1, יש לחפוף המאסרים המותנים, כמפורט, בשים לב לעובדה כי אלה הוטלו במסגרת אותו התיק, לאור העובדה כי העבירות במסגרת אותו התיק בוצעו בין השנים 2017-2019, וכן בשים לב להודאת הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטי אשר צריכים לגרור אחריהם התחשבות בשלב גזירת העונש.

בנוגע לפיצוי לע"ת 38 ו-39 טען ב"כ נאשם 1 כי לא הוצגו ראיות מטעם המאשימה המעידות על גובה הנזק והאם בעלי

הרכבים לא פוצו מטעם חברות הביטוח, ובהיעדר ראיות לעניין זה - יש להניח כי בעלי הרכבים פוצו על הנזק שנגרם להם.

באשר להטלת קנס, טען ב"כ נאשם 1 כי על אף שהחלה שמיעת הראיות טרם הודאת הנאשם, בפועל נשמע רק עד תביעה 1, ומשכך יש להטיל קנס מינורי, של עד 1,000 ₪, וזאת בשים לב לקיומו של רכיב כלכלי נוסף ולכך שבית המשפט אף יכול להטיל רכיב כלכלי צופה פני עתיד.

בנוגע לרכיב הפסילה בפועל - עתר ב"כ נאשם 1 כי פסילה זו תהיה מידתית.

5. בא כוח נאשם 2 הצטרף לעמדת ב"כ נאשם 1 באשר ליחס הראוי בין עונש המאסר הממושך אשר צפויים הנאשמים לרצות בגין העבירות עליהם נותנים את הדין לבין הענישה הנלווית, וזאת במסגרת הסדר הטיעון אשר הוצג, כשברקע הקשיים הראייתיים בתיק שהובילו להצגת ההסדר.

לטענת ב"כ נאשם 2 יש ליתן משקל לנסיבות לקולה בביצוע מעשה ההצתה - ובהם היעדר תכנון מוקדם, שותפות ברף הנמוך והיעדר היכרות מוקדמת עם בעל הרכב.

באשר למאסר המותנה עתר ב"כ נאשם להפעילו בחופף, וזאת בשים לב ללקיחת האחריות מצד הנאשם אשר באה לידי ביטוי אף בהסכמתו לעונש המאסר אשר הוצג במסגרת ההסדר, ולחיסכון בזמן השיפוט.

בנוגע לפיצוי לע"ת 38 ו-39 טען ב"כ נאשם 2 כי בהיעדר ראיות המקום הראוי לדון בפיצוי בגובה משמעותי הוא במסגרת הליך אזרחי, ויש לזכור כי כאן עניינו בהליך הפלילי. באשר לע"ת 2 - טען ב"כ הנאשם כי יש להימנע מהטלת פיצוי לחלוטין.

באשר לעונש הפסילה טען ב"כ הנאשם כי זה "אכזרי על אדם" אף יותר ממאסר, מאחר ופוגע באפשרות להתפרנס ולהשתקם באופן משמעותי ביותר, אשר יש להטיל רק במקרים חמורים יותר. משכך עתר ב"כ נאשם 2 להסתפק בפסילה מותנית או לכל היותר בהטלת פסילה מתונה.

דין והכרעה

6. כפי שנקבע בע"פ 1958/98 פלוני נגד מדינת ישראל, פ"ד נ"ז(1) 577, "קיומו של הסדר טיעון הוא שיקול מרכזי בשיקוליו של בית-המשפט הגוזר את העונש. ככלל, בית-המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון. עם זאת תמיד חייב בית-המשפט עצמו לשקול את השיקולים הראויים לעונש ... ויבחן אם העונש המוצע מקיים את האיזון הדרוש ביניהם..." בחינת הסדר הטיעון תעשה בהתאם לסוג העבירה, לחומרתה ולנסיבות ביצועה, כמו גם לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ציפיותיו, לשיקולי מדיניות ענישה ראויה, שיקולי התביעה והאינטרס הציבורי במובנו הצר והרחב.

7. אין מחלוקת כי במקרה זה העבירות עליהם נותנים הנאשמים את הדין הן עבירות חמורות. זאת בשים לב אף לעונשים המקסימליים אשר נקבעו בגין ביצוע, כגון 15 שנות מאסר בגין ביצוע עבירת ההצתה, ו-7 שנות מאסר לצד עבירות גניבת הרכב ושינוי זהות הרכב, כמו גם העובדה שנעשו לצד נהיגה ללא רישיון (בעניינם של שני הנאשמים אם כי בנסיבות שונות), אי ציות להוראת תמרור באופן שמסכן את המשתמשים האחרים בדרך (לנאשם 2) ותקיפת מי שהתנגד לשותפות במעשי העבירות (לנאשם 2).

בע"פ 8418/04 דוידוב נגד מדינת ישראל (31/03/05) צוין כי: "כבר נקבע לא אחת, כי עבירת ההצתה נמנית על העבירות היותר חמורות בחוק העונשין, באשר היא כרוכה בסיכון רב ובנזקים גדולים לרכוש ולנפש. על כן, מצווה בית המשפט לנקוט במדיניות ענישה מחמירה, כדי למגר תופעה זו ששוב אינה נדירה".

כך לדוגמה בת"פ (מחוזי ב"ש) 197-07-10 מדינת ישראל נגד אבו סבילה (27/06/11) נדון עניינו של מי שהורשע בביצוע עבירת גניבת רכב, הצתה, תקיפת שוטר, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והחזקת סכין שלא כדין. בית המשפט הטיל על הנאשם 48 חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלת מאסר מותנה, חלקו בחופף, מאסר מותנה ופיצוי בסך 5,000 ₪. זאת לאחר שהנאשם ושניים אחרים נסעו במונית, גרמו לנהג לצאת ממנה, גנבו אותה, ולאחר שנסעו מהמקום - הציתו אותה עד שנשרפה כליל, לרבות תכולתה. בנוסף, במועד אחר ניסה הנאשם להימלט משוטרים אשר ביקשו ממנו לעצור, התנגש בניידת משטרתית וברכב שעמד לפניו ותקף 2 שוטרים שניסו לעצור אותו. במועד זה אף החזיק ברכבו סכין שלא כדין.

8. באשר לעבירת גניבת הרכב, בהתאם לפסיקה מדובר בעבירה שבתי המשפט נוהגים להחמיר בה, ובין היתר נקבע בע"פ 11194/05 אבו סבית נגד מדינת ישראל (15/05/06) כך: "כל מקרה לנסיבותיו, אך המדיניות הכוללת בעבירות גניבת רכב, ולא כל שכן כשמצטרפות אליהן עבירות נלוות, ואף עבירות הקשורות בסחר, הכרח שתהא מחמירה. למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

על אף חלוף הזמן מאז פסק דין זה, בפועל, המצב במדינה לא השתנה בהרבה ועבירות הרכוש הנוגעות לרכבים ממשיכות להיות נפוצות.

מדיניות הענישה בעבירת גניבת הרכב נעה בין מאסר בפועל אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

[ראו לעניין זה רע"פ 2054/18 רבאיעה נגד מדינת ישראל (12/03/18), רע"פ 1052/17 ג'ברין נגד מדינת ישראל (12/03/17), רע"פ 2011/10 בדרן נגד מדינת ישראל (12/04/10) ורע"פ 10899/08 אבו עישה נגד מדינת ישראל (29/12/08)]

מדיניות הענישה בעבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, מהסוג והכמות עליהן נותן נאשם 1 את הדין נע בין מאסר

בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

[ראו לעניין זה רע"פ 4958/18 זנוי נגד מדינת ישראל (26/06/18), רע"פ 1473/18 אוהיון נגד מדינת ישראל (22/04/18) ורע"פ 747/14 לוי נגד מדינת ישראל (11/02/14)]

משכך, נדמה כי עונשי המאסר אליהם עתרו ב"כ הצדדים הם מקלים, זאת אף בשים לב לעברם הפלילי של הנאשמים ועונשי המאסר המותנים שלא הרתיעו אותם מלשוב ולבצע עבירות.

עם זאת לא ניתן להתעלם מהנימוק העיקרי שהוצג להסדר - הנימוק הראייתי. בית משפט זה החל בשמיעת ראיות בתיק ואף הוא נחשף ולו באופן חלקי לקשיים הראייתיים. מה גם שהצדדים לא חלקו על כך שבית המשפט נחשף רק לתמונה צרה של אותם קשיים ראייתיים.

כמו כן, יש לקחת בחשבון את האינטרס הציבורי במובנו הצר והרחב - הנאשמים הודו בביצוע העבירות ולקחו אחריות על ביצוען, גרמו לחיסכון בזמן השיפוטי ובמשאבי התביעה, הגם שההסדר הוצג לאחר שמיעת אחד מעדי התביעה, וכלל גורמי האכיפה. עוד יש לקחת בחשבון, כמפורט לעיל, את ציפיותיהם של הנאשמים, על אף שהובהר להם כי בית המשפט איננו כבול להסכם שהושג עם המאשימה.

במצב דברים זה, אאמץ את הסדר הטיעון הנוגע לתקופות המאסר בפועל.

9. ומכאן לשאלת המאסרים המותנים ורכיבי הענישה הנלווים.

מת/1, ת/3 ות/4 עולה בעניינו של **נאשם 1** כי ביום 03/08/20, במסגרת **ת"פ 46913-08-19**, נגזר דינו של הנאשם, במסגרת צירוף תיקים, בגין ביצוע 32 עבירות רכב, לצד מספר עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, הפרות הוראה חוקית, איומים, סיוע לגידול סמים מסוכנים, ועבירות תעבורה שונות ובהן עבירות של נהיגה ללא רישיון. על הנאשם הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים וענישה נלווית.

עונש המאסר שהוטל על הנאשם, כמו גם המאסרים המותנים, לא הרתיעוהו מלשוב ולבצע עבירות.

נוסף על המפורט, לנאשם הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות גניבה, היזק לרכוש במזיד, החזקת סכין שלא כדין ואיומים.

משכך, יש להפעיל המאסרים המותנים במצטבר ולא ניתן לאפשר חפיפה מלאה שלהם עם עונש המאסר שהוסכם.

עם זאת, כעולה מטיעוני בא כוחו, יש אף לשקול הודאתו בכתב האישום המתוקן, שיש בו משום לקיחת אחריות על מעשיו, כמו גם את עונש המאסר הממושך שהסכימו עליו הצדדים, לצד הקושי הראייתי שעמד בבסיס הצגת ההסדר.

במצב דברים זה אפעיל המאסרים המותנים כך שחלקם יופעלו בחופף וחלקם במצטבר.

מת/2 ומת/5 עולה בעניינו של נאשם 2 כי ביום 10/06/20, במסגרת ת.פ. 57665-05-19, הורשע בגין ביצוע עבירת קשירת קשר לביצוע פשע וסיוע לגניבת רכב, והוטל עליו מאסר בפועל למשך 3 חודשים לצד מאסר מותנה של 6 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור כל עבירת רכוש למעט החזקת נכס החשוד כגנוב, וקנס.

עוד הורשע הנאשם בעבר בגין ביצוע עבירות איומים, הטרדת עד, הטרדה באמצעות מתקן בזק, סחר בסמים וסיוע לסחר בסמים, החזקת מכשירי פריצה, התפרצות, ירייה מנשק חם באזור מגורים, הפרות הוראות חוקיות, פגיעה כשהעבריין מזוין, החזקת סכין שלא כדין, דרישה באיומים של רכוש, ניסיון לחבלה חמורה, פריצה לרכב, ועבירות תעבורה שונות ובהם נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף.

משכך, ברי כי אף בעניינו של נאשם 2 לא ניתן להפעיל המאסר המותנה בחופף בלבד.

עם זאת, כעולה מטיעוני בא כוחו, לא ניתן להתעלם מהודאתו בכתב האישום המתוקן, שיש בה משום לקיחת אחריות, כמו גם מעונש המאסר שהוסכם עליו, לצד הקושי הראייתי שעמד בבסיס הצגת ההסדר.

10. באשר לרכיבי הענישה הכלכליים -

לא מצאתי מקום להיעתר לבקשת המאשימה ולפסוק פיצוי לע"ת 2, זאת בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה כנגדו ולהעדר כל נזק בעניינו.

שונה הדבר ככל שהדברים אמורים בבעלי הרכבים - הן זה שרכבו הוצת והן זה שרכבו נגנב.

כבר בעבר נפסק כי העובדה שקיים לנפגע העבירה מסלול תביעה בהליך אזרחי אינו שולל את זכותו לקבלת פיצוי אף בהליך הפלילי, ואפילו במקרה בו פוצה על ידי חברת הביטוח.

[ראו: ע"פ 3116/13 קבלאן נגד מדינת ישראל (15/10/13) (סעיפים 13-16)]

במצב דברים זה ברי יש להטיל פיצוי לטובת בעלי הרכבים, תוך התחשבות בנזקים שנגרמו להם. בעניין זה צודקים באי כח הנאשמים כי לא הוצג מידע מספיק הנוגע לערך הנזק שנגרם ככל שהוא נוגע לרכב ההונדה שנגנב, למעט הצהרת נפגע העבירה (ת/6) שאף הוא לא גובה במסמכים.

עם זאת, בעובדה 10 לכתב האישום המתוקן צוין במפורש גובה הנזק שנגרם לרכב שהוצת, כך שלא ברורה טענתם הנוגעת להעדר הוכחת גובה הנזק בנוגע לרכב זה.

במצב דברים זה, יינתן פיצוי משמעותי בעיקר לבעל הרכב שהוצת, שגובה הנזק בעניינו הגיע כמעט ל-50,000 ₪, תוך התחשבות בחלקו היחסי של כל נאשם באירוע ההצתה.

לאור עברם הפלילי המכביד של הנאשמים, בשים לב לקיומם של מאסרים מותנים שלא הרתיעו אותם מלשוב ולבצע

עבירות, יש אף להטיל קנס משמעותי שיהא אף הוא עונש מוחשי ומרתיע לעתיד. כל זאת תוך איזון אל מול עונשי המאסר שיוטלו על הנאשמים.

כך גם בנוגע לרכיב הפסילה - נאשם 1 נהג כשהוא בלתי מורשה לנהיגה ואף ביצע עבירת סמים. בעברו התעברותי עבירות רלבנטיות. משכך, ברי כי יש להטיל אף פסילה משמעותית בפועל.

גם נאשם 2 ביצע עבירות תעבורה המצדיקות שלילת רישיון, במיוחד בשים לב לעברו התעבורתי הכולל עבירות רלבנטיות. משבחר לנהוג, ב-2 הזדמנויות שונות, כשהוא ללא רישיון נהיגה תקף ואף הוסיף חטא על פשע עת נהג בניגוד לתמרוך עצור - אין לו אלא להלין על עצמו שעם שחרורו הוא יהא פסול מלנהוג.

11. לאור המפורט לעיל, לאחר ששקלתי כלל השיקולים, ועל אף שההסדר אליו הגיעו הצדדים נוטה לקולה, כאמור, שוכנעתי לכבד ההסדר אליו הגיעו הצדדים, וזאת מאחר ומצאתי כי לא נפל פגם משמעותי בשיקולי התביעה והוא איננו מפר את האיזון בין האינטרסים השונים.

לצד האמור, אטיל עונשים נלווים כמפורט לעיל.

12. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1 -

36

א.

חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ב.

מפעילה מאסר מותנה בן 6 חודשים ומאסר מותנה בן 12 חודשים שהוטלו על הנאשם ביום 03/08/20 במסגרת ת"פ 46913-08-19. המאסרים המותנים יופעלו בחופף בינם לבין עצמם. עונש המאסר שהופעל ירוצה חצוי בחופף וחציו במצטבר לעונש המאסר שהוטל כך שהנאשם ירצה סה"כ 42 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו ובמצטבר לכל עונש מאסר אותו הוא מרצה.

ג.

12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה מסוג פשע לפי סימן ה1 לפרק יא לחוק העונשין ו/או עבירה לפי סוף 448 לחוק העונשין ו/או עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.

6

ד.

חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה מסוג עוון לפי סימן ה1 לפרק יא לחוק העונשין ו/או עבירה של נהיגה ללא רישיון או נהיגה בזמן פסילה.

ה.

קנס בסך ₪ 3,000 או 15 ימי מאסר תמורת הקנס.

עמוד 8

הקנס ישולם תוך 90 יום מהיום.

ו.

12 חודשי פסילה בפועל.

בהעדר רישיון להפקדה, הפסילה תחל להימנות מיום השחרור אף ללא צורך בהפקדה.

ז.

מפעילה פסילה מותנית בת 6 חודשים שהוטל על הנאשם ביום 26/02/20 במסגרת תת"ע

276-08-19. הפסילה המותנית תופעל בחופף לפסילה שהוטלה על הנאשם במסגרת תיק זה.

6

ח.

חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור שוב עבירה לפי התוספת הראשונה או השניה לפקודת התעבורה ו/או עבירה של נהיגה בזמן שכרות ו/או עבירה של נהיגה בזמן פסילה ו/או עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ט.

פיצוי לבעלי רכב הטויוטה שהוצת (ע"ת 39) על סך 7,000 ₪.

הפיצוי ישולם תוך 180 יום מהיום.

י.

פיצוי לבעל רכב היונדאי שנגנב (ע"ת 38) על סך 3,500 ₪.

הפיצוי ישולם עד יום 01/02/23.

נאשם 2 -

24

א.

חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

ב.

מפעילה מאסר מותנה בן 6 חודשים שהוטל על הנאשם ביום 10/06/20 במסגרת ת"פ 67665-05-19 חצוי בחופף וחצוי במצטבר כך שהנאשם ירצה סה"כ 27 חודשי מאסר בפועל מהם ינוכו ימי מעצרו ובמצטבר לכל עונש מאסר אחר אותו הוא מרצה.

12

ג.

חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה מסוג פשע לפי סימן ה' לפרק יא לחוק העונשין ו/או סעיף 448 לחוק העונשין.

6

ד.

חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה מסוג עוון לפי סימן ה' לפרק יא לחוק העונשין ו/או סימן ח' לפרק י לחוק העונשין ו/או עבירה של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רישיון.

קנס

ה.

בסך 3000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורת הקנס.

הקנס ישולם תוך 90 יום מהיום.

12

ו.

חודשי פסילה בפועל.

בהעדר רישיון להפקדה, מניין הפסילה יחל להימנות מיום השחרורו אף ללא צורך בהפקדה.

6

ז.

חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור שוב עבירה בניגוד לתוספת הראשונה או השניה לפקודת התעבורה ו/או עבירה של נהיגה בפסילה ו/או עבירה של נהיגה בשכרות.

פיצוי

ח.

לבעלי רכב הטויוטה שהוצת (ע"ת 39) על סך 5,000 ₪.

הפיצוי ישולם תוך 180 יום.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון.

ניתן היום, כ"ב תמוז תשפ"ב, 21 יולי 2022, במעמד הצדדים.